Centro de Estudios ILLICE

PROVA D'ACCÉS A GRAU MITJÀ

LLENGUA VALENCIANA

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Llengua Valenciana · Prova d'accés a Grau Mitjà

Primera edición: 2026

© 2026 Juan Marcos Sanmartín. Todos los derechos reservados.

Edita: Juan Marcos Sanmartín (Centro de Estudios Illice) · Pont dels Ortissos, 6, entresuelo · 03203 Elche (Alicante)
contacto@centrodeestudiosillice.com · www.centrodeestudiosillice.com

Este libro es para uso personal de quien lo ha comprado. Queda prohibida su reproducción, distribución, comunicación pública o transformación, total o parcial, por cualquier medio (incluidos WhatsApp, redes sociales y plataformas de apuntes), sin autorización escrita del titular, conforme a la Ley de Propiedad Intelectual.

Si has recibido este libro sin haberlo comprado, puedes conseguir tu propia copia en
www.centrodeestudiosillice.com/libros

ÍNDEX

BLOC I. LA COMUNICACIÓ I ELS TEXTOS

Tema 1 La comunicació i la situació comunicativa 5
Tema 2 Les llengües d'Espanya, el valencià i la variació lingüística 15
Tema 3 Les classes de text: modalitats, àmbits i gèneres 27
Tema 4 Llegir un text: tema, idees, estructura i intenció 41
Tema 5 El text argumentatiu: tesi, arguments i la veu de l'autor 53
Tema 6 Les propietats del text: adequació, coherència i cohesió 65

BLOC II. LA PARAULA

Tema 7 La formació de paraules 77
Tema 8 El significat de les paraules 91
Tema 9 El nom, l'adjectiu, els determinants i els pronoms 103
Tema 10 El verb, l'adverbi i les paraules de relació 119

BLOC III. L'ORACIÓ

Tema 11 L'oració simple: subjecte, predicat i complements 135
Tema 12 L'oració composta 149

BLOC IV. ESCRIURE

Tema 13 L'ortografia i la puntuació 163
Tema 14 Escriure un text d'opinió, pas a pas 177

ANNEXOS

Annex A Esquemes de consulta i glossari 193
Annex B Exercicis resolts 209
Annex C La prova i les cinc últimes convocatòries, resoltes 245

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Centro de Estudios ILLICE

PROVA D'ACCÉS A GRAU MITJÀ

LLENGUA VALENCIANA

ESCRIURE UN TEXT D'OPINIÓ, PAS A PAS

14

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

«Què et pareix que lleven els cotxes de la plaça?» En la barra d'un bar basta amb contestar «Doncs mal»: l'altre pregunta «Per què?», un explica, l'altre replica, i entre els dos la idea es va armant. Per escrit no hi ha ningú que pregunte. Qui llig només té el full, i el full ha de contestar ja el que ell preguntaria: què pensa qui escriu, per què ho pensa i què diria algú que pense el contrari.

Un **text d'opinió** és això: una postura raonada escrita per a un lector que no pot interrompre. Amb 200 a 250 paraules ocupa unes vint línies escrites a mà, i en vint línies no hi ha lloc per a donar voltes. Per això s'escriu amb pla: abans de començar es decidix què es defén i amb quines raons, i cada paràgraf fa una sola cosa.

Eixe pla s'aprén i es practica. La tesi i els tipus d'argument s'expliquen en el tema 5; ací s'usen. I sis textos complets, amb el seu comentari, mostren com queda el pla quan està ben fet.

1. Abans d'escriure: el tema, la tesi i el guió

1.1. Triar el tema i la postura

Si s'oferixen dos temes, no es tria el que sona millor, sinó el que es pot defendre amb més raons. La comprovació costa dos minuts: davall de cada tema s'apunten, en paraules soltes, totes les raons que isquen; el que en reunisca més, i de classes distintes, és el bo. Dues coses ajuden. Es pot defendre una postura que no és la pròpia, i de vegades resulta més fàcil. El que no es pot és no prendre postura: «Hi ha coses bones i coses roïnes» no és una resposta, és un empat.

1.2. La tesi

La tesi és la resposta al tema, dita en **una sola oració amb verb conjugat** (en el tema 5 s'explica com es reconeix en un text aliè). Perquè servisca ha de complir tres condicions: respondre a allò que es planteja, amb les seues paraules clau; poder discutir-se, és a dir, que una persona raonable puga defendre el contrari; i cabre en una sola oració. Si el tema demana matisos, el matís va dins de la tesi: «Sí, però només si…» és una postura; «Depén» no ho és.

EXEMPLE RESOLT 1 · D'UN TEMA A UNA TESI

> Tema: «Obrir els comerços els diumenges». Digues quina d'estes frases pot ser la tesi d'un text d'opinió i per què no ho són les altres: a) *Els comerços oberts els diumenges.* b) *Hi ha persones a favor i persones en contra.* c) *Els comerços no haurien d'obrir els diumenges, perquè el descans comú val més que la comoditat de comprar.* d) *És just que es treballe els diumenges?*

Com es resol. S'apliquen les tres condicions: una oració amb verb, que responga i que es puga discutir.

Resposta. Només la **c)** és una tesi: és una oració amb verb conjugat, respon al tema i algú pot defendre el contrari. La a) és el tema, un grup de paraules sense verb que no diu què es pensa. La b) és un empat: no respon, perquè no pren postura. La d) és una pregunta: no afirma res i, per tant, no hi ha res per a discutir.

On es falla. En escriure «Vaig a parlar dels comerços els diumenges»: anuncia el tema, però no respon.

1.3. El pla: un guió de sis caselles

Amb la tesi davant es prepara un guió en brut, amb paraules soltes, no amb frases fetes. Són sis caselles:

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Casella	Què s'apunta
Tesi	l'oració completa
Argument 1	la raó i la seua classe (tema 5)
Argument 2	una altra raó, d'una altra classe
Objecció	el que diria qui pensa el contrari
Resposta	el que es concedix, el «però» i per què l'objecció no basta
Tancament	una conseqüència, una condició o una proposta

En 200 a 250 paraules caben dos arguments ben desenvolupats, o tres si són breus; cinc arguments de vint paraules no convencen ningú. I convé que siguen de classes distintes, per exemple un de viscut i un de conseqüències: dues raons de la mateixa classe solen ser una de sola dita dues voltes.

EXEMPLE RESOLT 2 · UN GUIÓ COMPLET

Prepara el guió d'un text que defenga que els comerços no han d'obrir els diumenges.

Com es resol. S'escriu la tesi i se li pregunta «per què?» fins a tindre dues raons de classes distintes. Després es pensa què diria qui no està d'acord i què se li pot contestar.

Resposta.

- **Tesi:** els comerços no haurien d'obrir els diumenges, perquè el descans comú val més que la comoditat de comprar.
- **Argument 1 (causa i conseqüència):** si obrin, qui hi treballa perd l'únic dia en què coincidix amb la família.
- **Argument 2 (experiència personal):** en ma casa el diumenge és el dia del dinar llarg; amb les botigues obertes sempre falta algú.
- **Objecció:** hi ha persones que només poden comprar el diumenge.
- **Resposta:** és veritat, però es resol ampliant l'horari de les vesprades entre setmana.
- **Tancament (condició):** la mesura té sentit si va amb eixe horari ampliat.

On es falla. En apuntar com a segon argument una variant del primer («els empleats acaben cansats»): continua sent la mateixa raó.

2. L'estructura: quatre o cinc paràgrafs

Un text de 200 a 250 paraules es repartix en quatre o cinc paràgrafs, i cada un es veu en la pàgina: es deixa una línia en blanc o se sagna la primera línia, però sempre igual. El repartiment més habitual és este:

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Què fa cada paràgraf i quantes paraules du

Paràgraf	Què fa	Paraules
Introducció	situa l'assumpte i deixa vore la tesi	40-55
Argument 1	una raó, desenvolupada	40-55
Argument 2	una altra raó, d'una altra classe	40-55
Objecció i resposta	concedix, limita i explica per què l'objecció no basta	40-55
Tancament	trau una conseqüència, posa una condició o proposa	35-50

Si falta temps s'escriuen quatre, i l'objecció va dins del segon argument. Amb menys, les raons s'amunteguen. Dins de cada paràgraf del cos hi ha una raó, oberta per un connector que diga què fa el paràgraf, i una o dues oracions que la desenvolupen amb un cas, una conseqüència o una comparació.

2.1. On va la tesi

Les estructures són les del tema 4, i les tres servixen per a opinar:

- **Analitzant**: la tesi està al principi, en les primeres frases, i tot el text la demostra. És clara i ràpida (models 2 i 5).
- **Enquadrada**: la tesi apareix al final de la introducció i torna, dita d'una altra manera, en el tancament. És la més segura, perquè es veu dues voltes (models 1, 4 i 6).
- **Sintetitzant**: les raons van primer i la tesi arriba al final, com a conclusió. Té força, però si l'últim paràgraf es queda curt el text es queda sense tesi (model 3).

2.2. Com començar

La introducció fa dues coses: **situa l'assumpte** i **deixa vore la postura**. No conta la vida del tema des del principi dels temps. Hi ha poques maneres de començar bé, i totes es poden preparar:

- **Una escena quotidiana**: *Cada vesprada, en la pista de darrere del col·legi, es troben xiquets, majors i mares…*
- **Un fet pròxim**: *Es discutix sovint si l'autobús hauria de ser gratuït.*
- **Una idea corrent que es discutix**: *Del menjar ràpid es diuen tantes coses roïnes que quasi ningú no es pregunta si són veritat.*
- **Una concessió**: *És cert que se'n pot abusar, però…*
- **La tesi, sense rodeigs**: *Treballar i estudiar a la vegada és possible, però només si…*

2.3. Com acabar

El tancament no resumix: el lector acaba de llegir el text fa deu segons. Fa una d'estes quatre coses:

- **Trau una conseqüència**: *Si passa un autobús cada pocs minuts, la gent l'agafa encara que coste alguna cosa.*
- **Posa una condició**: *La mesura només tindrà sentit si s'amplia alhora el transport.*
- **Fa una proposta**: *El raonable és que l'Ajuntament conserve les pistes que hi ha.*
- **Reformula la tesi i la du més lluny**: *El problema, en el fons, no és el plat, sinó el temps per a cuinar.*

EXEMPLE RESOLT 3 · UNA INTRODUCCIÓ I UN TANCAMENT QUE DIUEN ALGUNA COSA

La tesi és «els gossos han d'anar lligats al parc, excepte en les zones habilitades per a ells». Millora esta introducció i este tancament: a) *Hui en dia, el tema dels gossos és un tema molt important que ens*

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

afecta a tots. b) *En conclusió, com hem dit, cadascú té la seua opinió sobre els gossos.*

Com es resol. Es pregunta quina informació hi ha en cada frase. La a) no en dona cap: es podria apegar en qualsevol text i no deixa vore la postura. La b) repetix («com hem dit») i renuncia a la tesi. Per a la introducció es tria una de les maneres de començar i s'acaba en la tesi; per al tancament, una de les quatre maneres d'acabar.

Resposta. Introducció, amb una escena: *A primera hora, el parc del barri és dels gossos; a mitja vesprada, dels xiquets. El problema comença quan coincidixen. Per això sostinc que els gossos han d'anar lligats al parc, excepte en les zones habilitades per a ells.* Tancament, amb una proposta: *Basta, doncs, amb una norma clara i un recinte tancat perquè cadascú tinga el seu lloc. Sense el recinte, la norma seria injusta amb els gossos; sense la norma, ho seria amb els xiquets.*

3. La llengua del text d'opinió

3.1. Els connectors que obrin cada part

Cada paràgraf comença amb un senyal del que va a fer. La llista completa de connectors està en el tema 6; estos són els que més rendixen en opinar:

Quin connector obri cada part del text

Per a…	Connectors
ordenar les raons	*en primer lloc*, *la primera raó és que*, *el primer que cal assenyalar*, *finalment*
afegir una altra	*a més*, *a això s'afig*, *així mateix*, *a això cal afegir-hi*
anunciar l'objecció	*es dirà que*, *es podria objectar que*, *hi ha qui respon que*, *alguns replicaran que*
concedir	*és cert que*, *és veritat*, *pot ser*, *una mica de raó tenen*
rebatre	*però*, *ara bé*, *tanmateix*, *en canvi*
donar el motiu o el resultat	*perquè*, *ja que*; *per tant*, *per això*, *de manera que*
tancar	*en definitiva*, *per tot això*, *per consegüent*, *el raonable, per tant, és…*

- **Un per paràgraf, al principi.** Tres seguits («Tanmateix, d'altra banda, a més») desorienten.
- **Sense repetir.** Cinc paràgrafs oberts amb *a més* sonen a llista; s'alternen *a més*, *a això s'afig*, *així mateix*.
- **Entre comes** quan van al començament: *Tanmateix, la mesura…* (el tema 13 ho explica).
- **Que no menten.** *Tanmateix* només si el que seguix contradiu; *per tant* només si el que seguix és resultat de l'anterior.

SINÓ I SI NO; PERQUÈ AMB INDICATIU I AMB SUBJUNTIU

Sinó (amb accent) oposa després d'una negació: *no és el plat, sinó el temps*. *Si no* (dues paraules) és la condició negada: *si no hi ha temps, no es cuina*. I *perquè* amb indicatiu dona la causa (*tanque prompte perquè no hi ha clients*); amb subjuntiu, la finalitat (*tanque prompte perquè la gent puga descansar*).

3.2. El registre i la persona

Un text d'opinió es dirigix a lectors que no es coneixen: demana registre formal (tema 1). S'eviten les falques de la conversa (*doncs* a l'inici de frase, *o siga*, *vaja*, *la veritat*), les paraules del carrer (*flipar*, *rotllo*), els verbs comodí (*fer*, *tindre*, *cosa*), les exclamacions i les preguntes al lector (*tu què faries?*). En

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

el seu lloc: *molts*, *nombrosos*, *qüestió*, *cal preguntar-se*. (En valencià la pregunta i l'exclamació només duen el signe de tancament.)

La primera persona hi cap si s'usa amb mesura: un *sostinc que* o un *ho he comprovat jo mateix* basten per a marcar la postura o donar un exemple viscut. Repetir-la en cada frase convertix el text en una confessió. L'alternativa és la impersonalitat, que puja el registre: *es dirà que*, *convé*, *cal assenyalar*.

EXEMPLE RESOLT 4 · DE LA CONVERSA AL TEXT

> Reescriu en registre formal, per a un text d'opinió: *Doncs jo, la veritat, flipe amb els veïns del tercer. O siga, posen la música a tot volum a les tantes i, si els dius res, et contesten fatal. Vaja, que no hi ha dret.*

Com es resol. S'esborren les falques (*doncs*, *la veritat*, *o siga*, *vaja*), les expressions del carrer (*flipar*, *a tot volum*, *a les tantes*, *contestar fatal*) i el tuteig al lector (*si els dius*). Després es torna a dir el mateix amb paraules precises i s'afig la raó que la conversa donava per sabuda.

Resposta. *Els veïns del tercer posen la música molt alta de matinada i, quan se'ls demana que la baixen, responen amb mals modes. Descansar és un dret de tots, i eixe dret no pot dependre de la bona voluntat del veí.*

On es falla. En llevar només les paraules malsonants i deixar el to: la frase continua sent una queixa de replà si no du una raó.

3.3. Les frases que no diuen res

Hi ha un text que s'escriu sol: comença *Hui en dia, en la societat en què vivim*, seguix *és un tema molt important que ens afecta a tots*, dona per provat el discutible amb *com tots sabem* i se'n va amb *cadascú té la seua opinió*. No té cap falta i no diu res: ocupa lloc, afirma el que no es pot comprovar i amaga que no hi ha postura. S'arregla posant-hi **informació** on estava: una escena, un fet, una distinció o una condició.

4. L'extensió i la revisió

4.1. Comptar les paraules

Es compten les paraules que queden separades per espais, i hi entren totes: articles, preposicions, conjuncions. *De* és una paraula, *i* és una altra, *per què* són dues. Amb apòstrof i amb guionet no hi ha espai: *l'hort* i *posar-se* són una paraula cada una, i *de l'hort*, dues. Els models porten el compte fet amb un programa que compta així, i cap no baixa de 200 ni passa de 250.

A mà no es compta paraula per paraula, que cansa i es perd el compte. Es compten les paraules d'**una línia completa de la pròpia lletra** (solen eixir entre huit i dotze) i es multiplica pel nombre de línies. Basta fer-ho una vegada a casa: sabent quantes paraules caben en una línia, s'escriu fins a la línia que toca. A deu paraules per línia, 200 paraules són vint línies i 250 són vint-i-cinc. El millor és apuntar al centre, cap a 230, i repartir-les per paràgrafs: cinc d'unes 45.

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

4.2. Revisar

LA REVISIÓ, UNA COSA CADA VEGADA

1. **La tesi.** Es pot subratllar una oració que diga què es defén?
2. **Els paràgrafs.** Cada un du una sola raó? Hi ha una objecció amb la seua resposta?
3. **El tancament.** Trau una conseqüència, posa una condició o proposa? Si resumix, es refà.
4. **Els connectors.** Un en començar cada paràgraf, cap de repetit, tots veritables.
5. **El registre.** Sense falques, sense paraules del carrer, sense exclamacions.
6. **La llengua.** Cada verb amb el seu subjecte i sense coma entre els dos; les concordances; els accents i els apòstrofs; la puntuació (tema 13).
7. **L'extensió i la lletra.** Les línies que toquen, i el que no es llig, escrit de nou al costat.

5. Sis models comentats

Els sis textos que seguixen estan escrits per a estes pàgines, sobre assumptes de la vida diària. Cada un defén una postura amb una estructura distinta, i cap no és l'única possible: qui els llig pot pensar el contrari i escriure el text oposat amb el mateix pla. Convé llegir-los dues voltes: la primera, de seguit, com els llegiria algú que no coneix el pla; la segona, amb el comentari al costat. Cada comentari diu on és la tesi, quina raó du cada paràgraf, quins connectors els lliguen i com tanca el text.

5.1. El mòbil a la taula

MODEL 1 · EL MÒBIL A LA TAULA · 237 PARAULES

En moltes cases s'ha fet habitual una escena que ningú no va decidir: la família a taula i cadascú mirant el seu mòbil. Ningú no ho prohibix i, així, ningú no ho discutix. Convé discutir-ho, perquè el menjar és dels pocs moments en què tots coincidixen. Per això sostinc que el mòbil ha de quedar-se fora de la taula.

En primer lloc, el mòbil li lleva al menjar l'únic que el distingix de menjar sol: la conversa. Quan algú mira un missatge a mitja frase, qui parlava es calla i no recupera el fil. Així, la taula s'ompli de silenci.

A això s'afig una raó més pràctica. Qui menja amb una pantalla davant no es fixa en el que menja. Ho he comprovat jo mateix: els dies que menge amb el telèfon al costat, acabe el plat sense recordar-ne el sabor.

Es dirà que de vegades el mòbil és necessari: una telefonada de la faena, un avís del col·legi. És veritat. Però són excepcions, i una excepció no justifica un costum. Basta amb avisar els altres i atendre la telefonada fora de la taula.

El raonable, per tant, és fixar una norma senzilla per a tots, també per als majors: durant el dinar, els telèfons es queden en una altra habitació. Si els adults donen exemple, els xiquets els imitaran sense sermons. Un costum tan xicotet tornarà a la taula el que mai no hauria d'haver perdut.

- **Tesi.** Al final de la introducció: «el mòbil ha de quedar-se fora de la taula». L'estructura és enquadrada: el tancament hi torna («els telèfons es queden en una altra habitació»). La introducció obri amb una escena que tothom reconeix.
- **Paràgraf 2.** Argument de *causa i conseqüència*: el missatge interromp, qui parlava es calla i la taula s'ompli de silenci.

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

- **Paràgraf 3.** Argument d'*experiència personal*, en primera persona i una sola vegada («Ho he comprovat jo mateix»).
- **Paràgraf 4.** L'objecció («Es dirà que…»), la concessió («És veritat») i la refutació darrere del *però*: una excepció no justifica un costum.
- **Connectors.** *Perquè* i *per això* (introducció); *en primer lloc*; *a això s'afig*; *es dirà que* i *però*; *per tant*.
- **Tancament.** Una proposta concreta, una conseqüència (si els adults donen exemple, els xiquets l'imiten) i una última frase que torna a la taula el que havia perdut.

Paràgrafs de 59, 41, 41, 43 i 53 paraules.

5.2. Treballar i estudiar a la vegada

MODEL 2 · TREBALLAR I ESTUDIAR A LA VEGADA · 249 PARAULES

Treballar i estudiar a la vegada és possible, però només si qui ho intenta compta amb l'ajuda de l'entorn. Ho dic per experiència: durant dos anys vaig eixir de la faena a les sis i a les set ja estava estudiant. Es pot arribar al final, però molta gent es queda a mitges.

La primera raó és que el que s'estudia i el que es treballa s'alimenten mútuament. Un company meu va entendre per fi els percentatges el dia que va haver de calcular un descompte en el taulell, i el que aprenia de nit li servia l'endemà de matí.

A més, qui treballa i estudia aprén a organitzar el temps, una cosa que cap assignatura no ensenya. Com que cada hora compta, no se'n perd cap: es repassa en l'autobús, en el descans, el diumenge de matí. Eixa disciplina servix després per a qualsevol ocupació.

Es dirà que ningú no rendix igual si està cansat. Com diu el refrany, *qui molt abraça, poc estreny*, i el refrany té part de raó. Ara bé, el cansament no és un argument contra estudiar i treballar, sinó contra fer-ho sense ajuda. Amb un horari flexible o uns bons apunts, l'esforç és gran, però assumible.

En definitiva, compaginar la faena i els estudis mereix la pena amb una condició: que empreses, centres i famílies faciliten el camí en lloc de posar-lo costa amunt. Sense eixa ajuda serà una carrera d'obstacles; amb ella, una oportunitat per a qui vulga millorar la seua vida.

- **Tesi.** En la primera frase (estructura analitzant) i amb matís: «és possible, però només si…». La resta de la introducció dona l'aval de qui escriu, que ho ha viscut.
- **Paràgraf 2.** Argument d'*exemple*: el company que va entendre els percentatges en calcular un descompte.
- **Paràgraf 3.** Argument de *causa i conseqüència*: com que cada hora compta, s'aprén a organitzar el temps, i això servix després.
- **Paràgraf 4.** L'objecció («Es dirà que…»), una concessió amb refrany (*sentit comú*) i la refutació darrere d'*ara bé*: el cansament no es nega, s'atribuïx a fer-ho sense ajuda.
- **Connectors.** *La primera raó és que*; *a més*; *es dirà que*; *ara bé*; *en definitiva*; la fórmula *no… sinó*.
- **Tancament.** Una condició («amb una condició: que…») que arreplega el matís de la tesi, i dos membres paral·lels: *sense eixa ajuda…; amb ella…*.

Paràgrafs de 53, 47, 46, 56 i 47 paraules.

5.3. El menjar ràpid

MODEL 3 · EL MENJAR RÀPID · 247 PARAULES

Del menjar ràpid es diuen tantes coses roïnes que quasi ningú no es pregunta si són veritat. Una família que entra en un d'eixos locals un divendres, perquè és barat i als xiquets els encanta, no

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

comet cap delicte. Mereix, doncs, eixa fama?

El primer que cal assenyalar és que cap aliment no és roïn en si mateix. Una hamburguesa de tant en tant no fa més mal que un pastís d'aniversari. El que fa mal és la quantitat i la freqüència. Passa igual que amb el café: una tassa espavila i deu no et deixen dormir.

A més, quasi ningú no menja ràpid per caprici. Qui ix de la faena a les nou de la nit poques voltes té forces per a cuinar, i un menú servit en cinc minuts li resol el sopar. Criticar el plat sense mirar les condicions que hi duen és assenyalar el símptoma i oblidar la causa.

Alguns replicaran que la publicitat el fa irresistible per als xiquets. Pot ser, i per això convé vigilar els anuncis. Però prohibir un tipus de menjar no ensenya ningú a triar; només canvia la temptació de lloc.

La meua conclusió és, per tant, que el menjar ràpid no és l'enemic, sinó un recurs que convé usar amb seny. El problema de fons està en el temps i els diners que hi ha per a cuinar. Qui vulga menjar millor necessita horaris més humans i aliments sans a l'abast de la butxaca, no més prohibicions.

- **Tesi.** Al final (estructura sintetitzant): «el menjar ràpid no és l'enemic, sinó un recurs que convé usar amb seny». La introducció només planteja la pregunta i deixa la resposta per al tancament. És l'estructura més arriscada: si s'acaba el temps abans de l'últim paràgraf, el text es queda sense tesi.
- **Paràgraf 2.** Argument d'*analogia*: la hamburguesa i el pastís, el café. Cap aliment és roïn en si mateix.
- **Paràgraf 3.** Argument de *causa i conseqüència*: el cansament i la falta de temps expliquen l'hàbit; criticar el plat és assenyalar el símptoma.
- **Paràgraf 4.** L'objecció («Alguns replicaran que…»), la concessió («Pot ser») i la refutació darrere del *però*: prohibir no ensenya a triar.
- **Connectors.** *Doncs*; *el primer que cal assenyalar*; *a més*; *alguns replicaran que*; *però*; *per tant*; *no… sinó*.
- **Tancament.** Reformulació que du la tesi més lluny: el problema de fons és el temps i els diners per a cuinar. Acaba amb una proposta (horaris més humans, aliments sans a l'abast).

Paràgrafs de 43, 54, 56, 37 i 57 paraules.

5.4. L'esport al barri

MODEL 4 · L'ESPORT AL BARRI · 243 PARAULES

Cada vesprada, en la pista de ciment que hi ha darrere del col·legi, es troben xiquets que juguen a futbol, majors que passegen i mares que vigilen des d'un banc. Eixa pista no té sostre ni entrada, però està oberta a tots. Per això opine que els barris han de tindre instal·lacions esportives gratuïtes.

La primera raó és de justícia. Un gimnàs o un club costen diners, i no totes les famílies els poden pagar. Si l'única opció és de pagament, la salut i la diversió es convertixen en un privilegi. En una pista pública tots juguen en les mateixes condicions.

A això s'afig un efecte que no sempre es té en compte: la pista també cuida el barri. On els joves tenen un lloc per a jugar, el carrer s'ompli de gent a totes hores. A més, qui practica esport aprén a respectar torns i regles.

Hi ha qui respon que mantindre eixes instal·lacions és car i que els veïns protesten pel soroll. Una mica de raó tenen. Però el soroll s'arregla amb horaris, no amb tancaments, i la despesa d'un paviment i unes porteries és xicoteta davant la d'un barri sense llocs on reunir-se.

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice